

«ای خدای من، چرا مرا ترک کرده ای»

- الف
- ۲ خدای من، خدای من، چرا مرا ترک کرده ای؟
هر چه فریاد بر می آورم، به نجاتم نمی آیی.
- ۳ خدای من، تمام روز صدایت می زنم، تو جواب نمی دهی؛
و حتی شب، خاطرَم آسوده نیست.
- ۴ اما تو قدّوس هستی،
تویی که در سرودهای اسرائیل مأوی داری.
- ۵ پدران ما، تنها بر تو امید بستند،
بر تو اعتماد کردند و آنها را نجات دادی.
- ۶ وقتی نزد تو فریاد برمی آورند، رهایی می یابند،
بر تو امید می بستند و هرگز شرمسار نگشتند.
- ۷ و اما من کرم هستم، نه انسان،
ننگ آدمیان و مطرود قوم.
- ۸ هر که مرا می بیند مسخره ام می کند،
با تمسخر سرهایشان را تکان می دهند و می گویند:
- ۹ «چون بر خداوند اعتماد می کنی، بگذار هم او آزادش کند،
او را نجات دهد، زیرا دوستدار اوست.»
- ۱۰ تو مرا از رحمِ مادرم بیرون آوردی،
تو مرا به آغوشش سپردی.
- ۱۱ از لحظه تولدم، به تو سپرده شدم؛
از رحم مادرم، خدای من تو هستی.
- ۱۲ از من دور مباش، زیرا ایام سختی نزدیک است
و یاری دهنده ای نخواهد بود.
- ب
- ۱۳ درندگان بسیار احاطه ام کرده اند،
نره گاوان «باشان» دور مرا گرفته اند؛
- ج
- ۱۴ شیران درنده غرش کنان،
بر ضدّ من دهان باز می کنند.
- ۱۵ مثل آب روان جاری شده ام
و بند بند استخوانهایم از هم گسسته است.
قلبم همچون موم شده،
و در میان احشایم گداخته می شود.
- ۱۶ قوتم مثل سفال خشک شده
و زبانم به کام چسبیده است.
تو مرا به خاک موت سپرده ای.
- ۱۷ آری، سگان دور مرا می گیرند،
جماعت شیران گرداگردم هستند
و دست و پایم را سفته اند.
- ۱۸ تمامی استخوانهایم را می توانم بشمارم.
شیران بر من چشم دوخته، مراقبند.
- ۱۹ جامه هایم را در میان خود تقسیم کرده اند
و بر ردای من قرعه انداخته اند.
- ۲۰ اما تو ای خداوند از من دور مباش،
ای قوت من، به یاریم بشتاب!
- ۲۱ جان مرا از ضرب شمشیر حفظ نما
و زندگی مرا از چنگ سگان برهان.
- ۲۲ از دهان شیر و از شاخهای گاو،
مرا رهایی ده.
- د
- ۲۳ نام تو را به برادرانم اعلام می کنم،
و در میان جماعت، ترا سپاس می گویم.

۲۴ «ای ترسندگان خداوند او را سپاس گویند،

ای تمامی نسل یعقوب او را بستائید،

ای تمامی فرزندان قوم برگزیده از او بترسید.»

۲۵ زیرا او فقیر را در فلاکتش،

رد نکرده و تحقیر ننموده،

روی خود را از وی نپوشانیده،

بلکه ناله و زاری او را شنیده است.

۲۶ در میان جماعت بزرگ، ستایش و سپاس از آن توست.

در برابر ترسندگان تو نذرهایم را ادا خواهیم کرد.

۲۷ فقرا غذا خورده سیر خواهند شد

و طالبان خداوند، او را تسبیح خواهند خواند:

«باشد که قلبتان جاودانه زنده بماند!»

۲۸ تمامی زمین این را به یاد خواهد آورد

و به سوی خداوند باز خواهد گشت؛

و تمام قبایل امتهای،

پیش آمده در مقابلش به خاک خواهند افتاد.

۲۹ بلی، پادشاهی از آن خداوند است،

و او بر تمامی امتهای تسلط دارد.

۳۰ همه قدرتمندان زمین،

سر تسلیم فرود خواهند آورد

ای خدای ما، چرا ما را ترک کرده‌ای؟ تو که هیچگاه کسی را ترک نمی‌کنی! چرا جواب ما را نمی‌دهی؟ تو که دعا را در قلب ما می‌گذاری، چرا این قدر از ما دور می‌مانی؟ تو که اطمینان ما هستی، بگذار همانند مسیح بر صلیب، از تو سؤال کنیم. همانگونه که او را نجات بخشیدی، ما را نیز نجات بخش. بر لبان ما سپاس او را قرار ده، تا عمل نجات بخش تو را به تمام دنیا اعلام کنیم.